

Familia imperială rusă și Familia regală română la Constanța 1-14 iunie 1914

După triumful revoluției bolșevice din 1917/1918, întreaga familie imperială rusă fu arestată la Tarskoe-Selo și, sub guvernul lui Cherenschi, dusă în surghiun la Tobolsk, în Siberia, unde Țarul era atunci prea bine păzit. Sub regimul teroarei bolșevice familia Țarului fu transportată la Ecaterinenburg (Siberia), unde în vara anului 1918 a fost asasinată în condiții, care vor rămînea vennic o pată, rușinoasă asupra poporului rus¹.

Dintr'o anchetă făcută și publicată de ziarul bolșevist Pravda s'a stabilit că au fost omorâte 11 persoane și anume: membrii familiei Țarului în număr de 7 și alte 4 persoane din anturajul lor. În calitate de inculpați au fost arestați 28 de inși, dintre cari 3 membri ai Sovietului din Ecaterinenburg: Grusinov, Yakhontov și Malutin; două femei Maria Apraxina și Elisabeta Mironov. Ceialalți inculpați aparțineau gărzii Țarului. Acesta și celelalte persoane au fost împușcați, însă, după cum se hotărâse n'au fost chinuți. Inculpatul principal, fost membru al Sovietului din localitate, Yakhontov, a mărturisit că asasinarea familiei Țarului a fost organizată de el pentru a discredita puterea Sovietelor și în interesul partidului din care făcea parte: Socialist revoluționar stîng. După mărturia lui asasinarea Țarului Nicolae a fost hotărâtă încă de la Tobolsk, dar Tarn! erh atunci prea bine păzit. La Ecaterinenburg, când șefii Sovietelor își perdusera capul, în urma înaintării Ceho-Slovacilor, Yakhontov, profitând de dreptul de a prezida comisiunea extra-ordinară, porunci să fie împușcata familia Țarului și persoanele din jurul lui. El a mai declarat că a fost martor ocular al execuției, că

¹ Spicuri din Telegram de la Moscova de conviscare pe seama poporului a întregii averi a Țarului Nicolae II. Descrierea asasinării aparține lui Ioan Rusu Abrudeanu. Document depistat de C. Moșincat

este pe deplin responsabil, dar ea nu e vinovat de jefuirea victimelor, care s'a făcut după asasinarea lor. În expunerea sa, acest trădător perfid a subliniat răspicat ultimele cuvinte pe care le-a pronunțat Țarul: „Poporul va blestema pe bolșevici pentru moartea mea!” Ceialtați inculpați, între care și Grusinov și Malutin, au declarat că nu se indoiau de trădarea lui Yakhontov, dar că au fost numai simpli executori ai ordinelor lui. Pravda spune că pentru fapta sa Yakhontov a fost condamnat și impuscat.

Raportul generalului Almanv comunica cu privire la această tragedie îngrozitoare următoarele: Țarul Nicolae, cu Țarina, cu cele 4 mari ducese: Tatiana, Olga, Anastasia și Maria și cu Tareviciul Alexis, se găseau închiși într-o casă din Ecaterinenburg. Suita lor, în care intrau printul Dolgorucov, prințesa Hendricova, generalul Tatisev și profesorul Botchin, era de asemenea arestată. Regimul aplicat acestor deținuți, ca și a familiei imperiale, era salbatic. Din declarația unui servitor al Țarului, singurul scapat cu viața prin fuga, se știe că împaratul, împarateasa cu cele 4 fete mari cu băiatul lor, locuiau.ziua-noaptea o singură odaie mizerabilă, o celulă, fără nici o mobilă și fără pat. Din bunavoința foștilor lor supuși, cei 7 membri ai familiei imperiale dormeau toți la un loc, pe scândura goală a dusumelii, neavând altceva cu care să se învelească decât îmbracamintea de pe ei. Nu se poate preciza ce li să dădea de mâncare, însă e înafară de orice îndoială ca nimic mai mult decât prea puțină pâine și apă.

Batjocurile cele mai de rând erau cuvântul de salutare cu care păzitorii lor li se adresau la orice moment. Traiau acolo viață de cerșetori nemernici, fără să fie cruțați de lovituri. În vremea aceasta trupe ceho-slovice înaintau asupra orașului Ecaterinenburg, care urma să fie părăsit de bolșevici. Temându-se că victimele ar putea fi salvate, bolșevicii duseră pe toți prizonierii lor cu suită cu tot, într-o pivnita, unde nefericiții fură îngrămădiți unul peste altul. Acolo în întunec, bolșevicii ținură sfat și scriseră într-o pornire de neînchipuită ticaloșie, pagina cea mai mârșavă și mai neagră din istoria rusească. În fața împaratului și a familiei lui, fură loviți crunt și oamenii din suită, mai sus numiți, și apoi pe rând împușcați chiar acolo în pivniță.

Fuseră întrebuințat revolverul pentru că fiind prea mica depărtarea dintre victimă și călău nu permitea întrebuințarea puștii. Cadavrele se îngrămădeau. Tatăl, omul care fu Nicolae Romanov, și mama slabă care fu Țarina, fură de față la repetarea, chiar acolo, în pivniță lângă cadavre, a unei murdare nelegiuiri: cele patru mari ducese, copilele Olga, Tatiana, Anastasia și Maria, fură din nou necinstite de brutele din jurul lor, cum erau zilnic de vreo 2 săptămâni. Nimeni n-a putut spune ce făceau în vremea aceasta acolo tatăl și mama copilelor. Sigur este că gloantele care s-a tras mai pe urmă în aceste ființe prea nefericite, lovire niște fapte despre cari nu se mai poate spune că trăiau.

Marea ducesă Tatiana își dădea sufletul în spasmi: un ms o lovi cu patul puștii în cap, sfărâmându-i țeasta. Țarul, despre care servitorul spunea plangand că în toată vremea n-a scos un cuvânt, ci a privit, alb la față, cu ochii stânși, a cerut la urma o singură bunăvoință: sa fie omorit odată cu copilul sau, singurul lui băiat. Grația i-a fost acordată: ținându-1 în brațe gloanțele i-au pătruns pe amândoi în același timp. Cadavrele au fost târate și scoase afară în curte. S-au adunat scânduri și lemne și s-a improvisat un rug, pe care au fost suite, dându-i-se apoi foc. E probabil că arderea nu s-a făcut complet. Niște câini au fost văzuți umblând pe acolo în zilele următoare.

AVRAM IANCU - 200!

Nr.3(43/Martie 2024)

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

